مسلمانی نیست که وقت نماز فرضش فرا رسد و به نیکی وضو و خشوع و رکوعش را انجام دهد، مگر آنکه کفارۀ گناهان پیش از آن خواهد بود؛ اگر مرتکب کبیره نشده باشد و این [برای] همۀ سال است

از عثمان ـ رضی الله عنه ـ روایت است که گفت: شنیدم که رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ می‌فرمود: «مَا مِنَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ تَحْضُرُهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ فَيُحْسِنُ وُضُوءَهَا وَخُشُوعَهَا وَرُكُوعَهَا، إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ، مَا لَمْ يُؤْتِ كَبِيرَةً، وَذَلِكَ الدَّهْرَ كُلَّهُ»: «مسلمانی نیست که وقت نماز فرضش فرا رسد و به نیکی وضو و خشوع و رکوعش را انجام دهد، مگر آنکه کفارۀ گناهان پیش از آن خواهد بود؛ اگر مرتکب کبیره نشده باشد و این [برای] همۀ سال است».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ بیان نموده‌اند که: هیچ مسلمانی نیست که وقت نماز فرضش فرابرسد و وضویش را به نیکی و به تمام و کمال انجام دهد و در نمازش فروتن باشد، چنانکه دل و اعضا و جوارحش همه به الله روی آورند و عظمت او را به یاد آورند و افعال نماز مانند رکوع و سجده را به طور کامل انجام دهد مگر آنکه این نماز گناهان صغیرۀ پیش از خود را پاک می‌کند تا وقتی که مرتکب گناه کبیره نشده باشد؛ و این فضیلت در طول زمان و در همۀ نمازها وجود دارد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6254